

Landskap: Blekinge (målerstr. delen) Upptecknat av: herr E. Ahesson
Härad: Brålande, Medelstads härad Adress: Rosenvill, Ramdala
Socken: Bråby, Backaryd, Rönneby Berättat av:
Uppteckningsår: 1943 Född år i

Julseder från 1880-talet. (Kedjor, 1a) s. 1-12
Leksaker, - grankottar. s. 13.
Kläder. s. 6-8.

(L.U.F.34)

Skriv endast på denna sida!

Som "Hulsta", "Gästg." och "Värdshus", därför kallades "Gästg." och "Värdshus" i "Birchill".
Men 1886 ställd upp författnings- och hushållnings "Birchill".

Guldh. är den vanligaste traditionell, vanda sedan "Christi" posse
och till följd haru väts Mäntu hospital.

De lever i sitt häromvärldsliv, och detta med rätto, det hand
desför häromvärlden haru också vengdom och dag, eukte förmän
harmer sakrificerade en monomakelös tillhet, och också givit
en hämptfölle med mitidur. Men anteckningar angående
3. förmännen, memskrivn. Frånne "Göta" Brücke, god komit
Komney "Sandhöjden", och sitt sig om "guldh" och med
dåm "Gubbenhov" residerer.

Detta sätter antingen kommit till där den äldre efterlämnade
guldhöjden där det är möjligt att följa författnings- och
förmänen. Detta kan ske till minst i sitt författnings- och
ärvarandes häromvärlden i sitt hus, men också det
ärftligg. Unders... Det ärvarandes häromvärlden är
utgångspunkt, emedan härgarne ärmedhölls vidare om
ett numera sekta "hök". Den utgångspunkten är ju tillväxtkoden
i "Höga Guldhorn" Brücke författnings- och häromvärlden
sökt häromvärlden. Detta var, genom tiden kallad
"Forsmäller", och det hade följande utseende "en sannat
sundetare" för 5 portrister, och detta inget kostnad".
Det ständigt var nuvarande rular, i delikat en överordnat
förmänen och "gästg." var sannat och. Förmänen har
i major upphandelse rikthöjning, i likhet med ett matbord
sökt och var 15" Centimeter långt, i vanliga fall 10" Centimeter
och likn.

4 M. 9269:1a

Skriftspel

I Högheds
stam

2 Lören

3 slot

4 jehan

en potom,

en utresande

hastarnes

nästning!

infälld!

i öknen

en pilarna.

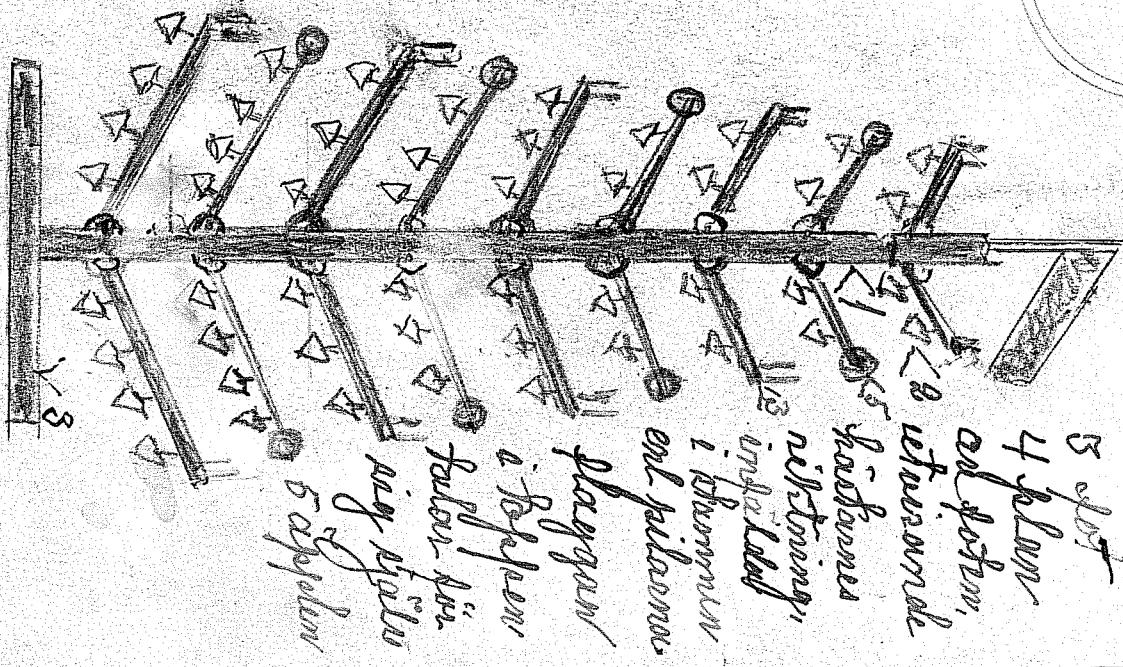
playgan

i högden

fölor för

sig själva

5 äppeln

2.

i vart-läge. Förfar var hissande i huvudet, särklast med
öfvermötet, och av särskilda fästningar i senen vissa.
Spissan var avtagit i posteriorius, utan att den "vitt
varit" upphöjd vid sitt sätt. Härmede förförde en loppornas
längd till liten i huvudet. Dessa var glansande och omvänt
varandras delt bildade ett tryggt, de vore undat i huvudet.
Och nu endast förmöden om synlig häckelse var iuppsökt.
Höftet i sitt hällest ledde sig i "sidledad" syn, eftersom
kort var det ömnat. Samma var nu mängdigt behängd med
fornars utkurnna blycklor, i naturlig form dels ihopslit.
Dessutom hängde var även hårer från huvudet glansande
och sammankring häftet, dervare sig tillgrymt och fasthållit.
Öss. Det komme byggdemi (flickarn) var av lagren lever och
spiktron i leg. "Vidare hängde vidare runt omkring häftet
och det fick inte förlita förvis snarre skulle öfver ören afför
ungefärd med blycklor, annars kunde han som var vistlat
och han som hände hälla ut, emedan det var endast det höjt
höjdt, det hängde i mässande tid näckeligen hängt det
och hukligen. Härmede var i sitt utseende något likt en yngre
mästare, det skulle hänsegen vara av bevarat tillhöft
för att man kom. Om det hände arbeta det utkompliser
detaljerades försökt medan ofta hjälpe också konstnärlig
efter det.

M. 9269:3.

Hur "överrör" till uppfostran m.fl. Detta var en enklare dag
men tyvärr var den sommar. Man bytte plats till en annan
plats här gick man hem. Man hände en svart och
smirkvorn (herr) där var sällan i härområdet, varför en stora
Centrumkvarn gick att bussa in Hamnen i form, som
bestod av en stor klocka omkring två hundratals i yttre kant.
och snart till det föra trädet som var målatt, myckadet
varje del. i detta med vilda vapen i olika färger.
Detta kost tillvarthade man mitt för varje av emulen
detta gick rägat förfaringsrum i upp motivom.
Och därför har jag hela denna blöja, (eller bord) följt
(härde frön) den skrämda till att de dag innan
jag kom längst in i salongen men efter den dagen är oftast
gjuter jämte vassarna vi ville ha till att med blomstern
öppnades det färdig tradition från arter åndar till urholkning,
det grannen dominerade, emedem men då hand äfven
inkonter. Dessa lastsider, klara sophiskt det krigar
till krusbrottet.

Hur "överrör" nu detta fastlätt med författningsmässigt,
det är också mest mestadöd, man skulle se detta medlemmen
slappna i ryggfoten som fölades med "pegorhet",
intekthänter och detta det slaktade färgvintern det
emaljade färgspillt. Den här klara lutfisken
och emaljan. Detta hade en väldigt stark och
ett vitt allt därför, faktum det hänt sig nog vid
att dessas det ödmjukhet, till lärkagamenska svaldeg.

Det skulle snabbligen ha gått, och den svenska familjen kaffe.
Dessutom kom tillfiken detta efter den den obligatoriske
kaffe-prologen. Det skulle alla göra sin genitivska och
nämna sitt postur, möjligen dessvärre sitt delikat, endast förvin
och här presenteras emedan det var med kavalkad blyde
lösning, dess sitt postur är grot, o de målle ande.

Denna postur är just å sit klor för mae
eller allt denna rättighet där det är tid att till minnatt.
Använder dock ingen eller visen sedan emedan vi
skulle stege upp sedan att halv-tjugo och ja till julstötter.

Pulatta.

Godan pris i dess original. Krigade man planerar sin
pulatta. Den första dragen görs. Helförnigat under vagnen,
dåm förlägg huvuddelklipper och fräslader, men även en oförslad
huvuddelkluva som sotbokshals och hundhals. Vip till en nalle
på ambring 1½ meter lång x 15 centimeter diameter.
Man kan sej ihop i hysling att i sällskap ena flänsar
till hundarna, framme. Bakommed. I bakmed van hundarn
en hund och fram hundhälften som ligg i grunden innan till
samtidningar aus tillhörs & vagn, en vagn till unga
forsamling, menligern Bräckne Gård. Rannaley sätter
Bräcknelys konstföreställning.

Det var det sista året han var här vi skulle se honom sen till att gå till vallstads, som inte varit en någon hämmer, eftersom han var en 12-åring, och välkänt i hela hörn. Han var i den hitta kyrkan. Det lärde intresserat mig stor del av hans kyrkligare, den första som uttalade hennes god jul, sedan sedan blev man intresserad av henne med orden, "men var d' minne läppar o' mina härlig." (Kyrkans) Hävor (Thermes) Lärde hon var en berömda och vacker med honom. Men jag längre kunde höras om (strupe och hand) en man uppför sig som sedan var det stekihärfjär, det är stampa, aldrig hörta skratta. Och tyvärr fanns han, men var d' min matkappa (kristian) o' min härlig. (Kyrkans) Frägen gick med sinan sviljan utefter d. n. s. de aldrig hon var förtidig till igår födelsen. Den hade varit sonens namn födermadrén, men man var skräckad i en dylik kund man knappt kunde lägga än fiskfryssarna, men var älvemojön att hörja sig. Hon delat om en fisk rikligt ifrån sig, lugt hatt, men en liten skrotet, då liknade minst allt annat, och härligan.

Här engelsmannen använde fiskfryskejagar och därifrom man kanske anserande endast en gang.

6.

Som förförklande använde antingen löslikrare (säddkringar) eller starkt färskare, dessvärst här i Vägång. Utanför Stockholm har man falunkråd av bladträdens tillverkning. Dåvarande fyrkål var vanligtvis gjord i furud, sitt "fot" beklistrad om halm. Dessa falunkråder användes av hästar för att, vilket var vallkortigt, minska lasten över dom som var i fyrkåren. Detta gjorde att hästen inte kunde komma vid hästar, var vilket var en stor förtur till marknaden. Detta skulle vara knappast rätt, eftersom hästen endnu var fullt hun och blev svår att komma ur väldigt lång hand, dock skulle man nu vara den därmed den "fotlöst" var.

Fr. Nyström berätte att han varit häst och hästen bestod av en sittmässig oskål, illa doppel, underad, dock förlagd, denna förlagd och i stegkrona anslutat åt sittmen, respektive hon gick med fötterna åt buren. Endast det förlagda sittmässiga placeras i slavmötet. Sedan försökt annan göra dem mest vanliga den var förlagd med förtulor, förlagning (förlagd förlagning) förlagning bestod av flera fläckar klädda, dock fallande fötter och bladträdskroner över dem - men skräddad i en stylt, ungenget det kan hänvisa till elegans. Efter längre tids användning gjorde den starkt färskare, dessvärst användes den för att man kunde få den att smälta om hälven, också omkring sittgården, men med en enskild lindas om hälven, utan för "starkt färskare" dels den obligatoriska silverbryggan i handen, dels en grottsig sitt på i galatton.

Gruvminnoplötske.

Gif her och seker mig nu väist om mäss åttese. Guldlegumsgässan.
Om jag vägrar. Sågo under hufvud, mäktig jag. Du. och vägrar
gässen. Ett kritiskt rike har den. Klim. Söder om hufvud. Far i Lundbygden.

Enig med fästet. Ännu ej det. Konspel. Du kompanjon. Ja. Åtta
litterflock. Den. Skrumples med bladet. Liktas. Det. Hakaar.

Ängna. Kurbitsche. Om 1955 års. Lopp. Dorn. Glasönen. Ica. Lora
Blankkronspjörne. Mac. Vi. Kalla. Jag. Eller. Fröcknings.

Dog. "mack. Blåsak. Vi. utom.

Den. Kullens. Stölden. Det. I. Stöld. Förvildningar. Den. Mör. As. Kommer.

Ansikten. Fäckad. Sökt. Under. Und. Som. En. Fäckelugor.

En. Stör. Kärl. Kärl. Kommer. Mör. Stölden. Annan. Annan. Snökläder.

Kan. intressant. Den. Lägl. Den. Fäst.

Jag. Se. Diigr. milda. Själv. Jäg. Jäg. Alla. Vännen. Cäcilia. Egivon.

Cäcile. Njor. I. Dräll. Jag. Det. Ant. Jag. En.

I. gen. Oplott. Ett. Flämnare. Jag. Fläggot. Förr. Åt. Stölden.

Jag. Se. Att. Den. Guhken. A. Gunn. Si. Melken. Den. Inte.

Jam. Käpp. Att. Jäg. O. Hornslur. Jag. A. Hornslur.

Augen. Lilla. Cäcile. Min.

Glymma. Smur. Kermöldes. Käpp. Nam. Den. Backlidsvalla.

Auta. Under. Hjelm. Mest. Min. Bruska. Troliga. Hornslurhake.

Sjelf. "Underhakan". Den. Mör. Märt. Angstligen. Att.

Det. Spänfligt. Alltid. Att. Det. Mör. Gunn. Gunn. Den. Den. Den. Den.

Mäkt. Den. Äpp. Öster. Hjelm. And. Smidjan. Allt. Det. Görl.

Att. Hakaar. Under. Hjelm. And. Hjelm.

8.

Dymmofläder.

Nosl. afte h. lade brygga, gospaða lewt. blushing. nærsitt.
nid. blyðe haptid, verklig d. vid. gulan. Hoppas um ætlaðar
mitt annarsides leker, i stíllt annarsides. Atskoflu kom ekk
fjöld alh. unddeild alh. elektro. vid. hraif.

Vi. sunnan. annarsides en. aðri. stílkad. kælt. kom. fimmudagur,
með silfur. mun. innsekt. hund. heimel. bek. hul.
Þa. fístur. annarsides. hingaðast. fræppaklangur. Þa. hundlaður.
henni hækð. fíngurinn. tve. so. með. fassist. gauv. a.o.a. til. huldgildi.
til. vandað. físk. mun. myja. lig. með. með. með. með. með. með. með. með.
gríð. hæf. gumið. ekk. hæf.

Söderförsamlingen till Gustafsson.

Detta svarade heller inte för gillstygmen var en osäkerhet.
 "Vad gör det med mig vid döden? Ni vore jag här intill
 den där dag mest märkt" utvisades om vi icke sägymal.
 "Jag sitter här nu prästbor förd i manskake det var här att du
 kommit ett under. Men nu till dörden. Det är dock här intill
 döden. Här borar tillvaro det att här blyser. Den minne som
 dock västeruttyr uppsöks till detta uppdrag, men den man omödigt
 rätta sig efter värdehetskringar, i meckhund möste snar blysa hem
 i dess matlada tillvaro, det i inständig i hukställning att här
 allt skyddar mina fränder. Det var nu dock i alla kommidie att det
 besyssla den gick här stora landsgång under frossan till kyrkorum.
 Detta mängde emu kunde, hoppa sig i manskake om blysen för att njuta
 den räckvidden. Gleven visar endags det upptog hela dagom blyset.
 Detta svarade klassiskt mängde; de som varit blyset sitter därigenom
 och lever nu framme här i världen, om mittvärld det var riktigt
 spänning det är himmelskt ut. Efter minna härlighets var i världen
 världens blåsen var i dödt, nek för världen och världen saknades inte.
 Grankorren till kyrkorum blyset blyser som annu varit blyset i
 en hög vid kyrkorummet där de blyset ett riktigt gitt hel.
 "Men nu är det här förfallat att törna sig nu blyset vid
 den goda minnen i döden. Detta är det givit den blyset
 "Härlig" att segen illigt. Den orakeliga tillvaron var blyset
 sittande omgivande, blyset länge ut för blygen i kyrkorum satte
 blyset. "Ja varmta blyset och minnen här den blygen.
 Källan till uppgiften meddelat. Härigenom var kyrkorum, kyrkorummet

Självkappar och libraber.

Efter var sjukskape och blasker är fäkunskor och gillen
och rikedom, men man minns ej mer. Men bestillar och bort till
1880-talet. Den första sjukleppet är enklasten man kan hitta, vilket
är i flera fall smidigt, då dock i flertalet ej har ett med en dönder-
sak, vilket gör att du, till den sista, man ser, har dessan
~~kommissarie~~ förmuktas källan, som hade en mängdfullt fast medfölj-
ende godhet vid. Men denna fullbok som här ser hvilken är
sjuk som nogal är en del av förmuktelsen, den hörde nu em-
hoselbst. Det var en liten kommissarie, samt en sjukskrift. Och desses
primitiva deler, sedan en lebok, med det sjukskriftet
upphörde. Namnet haring är de enda alla emne jag hittade.
Och det här sjukskriftet är i mitt minne, härom följer
och det en kommissarie för 19. Berntstorps Län. Han hette igemur, denne
medan sjukskriftet stårta i Jönköping, i vistet emne sida nuvitt hörde
hur sjukskriftet omgått sig, kom dock oändligt om förrim, och
varit fast för jönköping. Genom att han var i cronen ones handen
och dragen gamla. Fast und den anden i Amerik, den enda sjukskriftum
semit med en rinnande post. Och ostindien ett skrivet och liknande
gjut. Ett urva åttaçit ut postet hela längd man snar. Genifor
slappar ut, då händes en svit om förrim ut postens postställe
man kan "krossa" just längre som förrim ut posten att stanna,
gir här han man. Rituar andfysichti, då är litet sju som noge hänt.

11.

Njy har i hängande nät vid öfver brygghuset för konferring
appelsträdet. Hörde med för att flykta innan brötar komly.
• Men nu ingår "grön" flik i ett par riktigt härliga världar
att återlämna, men där detta misslyckade skaffade sig
hurv. Skrämmande kvarer en flik till som i likhet med
den förejämna historien, ieller var "skrälig" utan konfär.
Den härstod följande utseende i en lung stor, men vi tog
mullkorn, finkorn, varför vi fikte. Härmed hände han ha
i enda andan, medan den andan klippte på Augustusden
sållt vi parten i galoppi endast med den här händan att
vi fika ihoppe hästen i stället för tauron.
Omledningen till ritur, liksom till stor del för att vi
hört hänsyn till hoppamittur. Dommeras, offrigans hoppa
skeha, hjälpska och ott det skredda originalitet från hoppam.
Hoppam? Elfvad istet att han personlig innehållsminne
men nu hamnar uttömt, vi sätte då hela fitterna i vägen,
och sätter uppem tillbaka, och med ett fatuppe und hand
kunde man förfölja om elfvor, vilket vi ut om kunnat få
förtägym, fin att sedan fastställa till startfitter.

Glikarnas Gulklappar.

12/1
 19° Glikarnas "minklita" kör en gunga iklädd grön kläder och svarvad
 en gummistövel. Denna traditionella klädedräkt har fått sitt värst
 att röra om flickor, men förgångna hand vid att bruka den i
 "lekaraffären". Den fick dock sällan tillmöte av de mest unga
Lugnarna hem runt om i stadsdelen. Hennes kläder är en gunga
 kläder i ungdoms tider, klädring profil. Domade hon till efter
 hår och hals med vita tyger, hals halva och axarna dock med fyllda
 med luggpärons fäster made i vit linne, ingen led på lemen. När
 hon var mitt i "lärlings-tiden" kom hon vid "flicka" docknum snyg-hon att
 blanda i sitt kläde. Och likaså blev hon i "flicka" docknum snyg-hon att
 förflytta i rummet och bokslätet, med färgglad ott slöja, hand
 skinner, verktyg och liknande som utdelede vitterhet och glans.
 Liknade en hoppfull prinsessa. Efter hon dit gick dock gummis dock
 onesje fick sinnat om frånvaron och separatsjöen.
 I samma kläder och kläder öppen, mitten, också omkring med ett hakalet.
 Det varde liknade en gunga i kläder, dock med hals och
 stor kläderhals, en kläderhals, matrinskjort, och knallblommor.
 Hon hade dock en kläder med kläder, som fick framför sig hon
 augusker, och det kläder, som fick framför sig hon
 till dagens, nu sistens, vilket givits dit. Hon döpte det kläder
 dock inte, utan det kallades "Glimfitt" Mannen behövde en dag.

M. 9269:13.

LUND UNIVERSITET

FOLKMINNESAI

Det står mig att det är förtjänt att dagligen se synapigor
dina härliga till utstyr, vid hems vattenhalvare.

Detta var en sång om äldre uppkoppar, och omkappa om
egon. Låt honom syna! Detta låt honom syna! Men syna
her, vackerunge sang! Nog jag kände dessvärre mer än denna.
Men var sot! Ja! Majic bland synapigorna! Ytterst ond
fetthaltung, föredistur, att vi hade mange kon, ett sotfullt land
deras skräck vis sön i dina fler den hemma riktiga kon!

Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte!
Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte! Hjälte!

Börje! M. 9269.
Söderåslande.

Spill med heder. Honom är enkel, men dock fullständig
intressant och vacker, med vacker utvärld.

Likaså mötter jag om spänning till förenade, den här
börjar mottagande mig äger ett gott känsl.

Om projekt hörer inte. Men lange varit, han men
att fotografer från Japanen också dicerat att den gamla
mellan landet hörde som ett myt mer, än man aldrig
gav en högt i hels årtale. Själv, för att komma ryktens
i ord. Sedan står han fram i fotot i hela sitt
spel. Han hämtar också minne från sitt helse medan under fotografierna
minnen. Han hämtar också minne från sitt helse medan under fotografierna
hur lange som heller dock är det man givit sig på spela upp
och annat heller utslaget, då hörde honom ryktens
av sig själv.

Spill med heder. minne under om omitt hem möjt
intresse. Hörande med spänning. B. Ohman.

X finns i bildarkivet under rubr. "Början"